

nævne det. Det er i Grunden en Genganger, undtagen at det selvfølgelig er andre Kanoner, man vil anskaffe. Det angaar Anstæffelse af Haubitser, hvoraf der bestilles 6 Stykker 12 c/m i Hjør, og da bevilgede man de 80,000 Kr. Nu vil man stryge dem. I hvert Fald maatte man dog sige, at det halve Antal af dem burde man tage, thi helst at stoppe med det, vilde, som sagt, være urmeligt, jeg kan ikke benytte andet Udtryk. Desuden blive disse Haubitser, delvis i hvert Fald, fabrikerede her, saaledes at man ogsaa vilde standse med den Fabrikation, som man nu er i Gang med. Naar den ærede Ordføreren mente, at man maatte i det hele taget sørge for ikke at gøre Brud paa indgaaede Overenskomster, forekommer det mig ogsaa, at man maa se saa vidt muligt at holde de Institutioner i Gang, som man overhovedet har. Det er selvfølgelig ikke noget, som er ulovligt, at standse dem, men det forekommer mig, at de samme Betragtninger maatte lægges til Grund, at hvad man overhovedet har og agter at beholde, maa man sørge for at give noget at bestille. (Ordføreren S. C. Christensen): Det er fri Bevillingen paa § 26!) Forskaar sig! Jeg stiller det ingenlunde ganske sammen med, hvad der er lovligt eller ikke, og ikke en Gang med det, der beror paa Vedtægter; jeg praastaar blot, at naar man har en Fabrikation i Gang, er det i Grunden den samme Tanke, som den ærede Ordfører fremhævede med Hensyn til det en Gang vedtagne, at man ikke bør afbryde saadan Virksomhed rent vilkaerligt, men fortsætte den, naar der ikke er positive Grunde til at lade være. — Forslagene om Nedsættelser af Bevillingerne til Anstæffelse af Granatkardæster af ny Konstruktion til Feltstykker og af røgfrit Krudt kan jeg ikke sige andet om, end at Mindretallet ikke har kunnet finde nogen virkelig Grund til, at man skulde nægte saa forholdsvis smaa Beløb til noget saa nødvendigt som f. Eks. røgfrit Krudt. En større Del bliver bevilget, men i den Henseende maa vi antage, at naar Krigsbestyrelsen udtrykkelig erklærer, at den ansøjer det, den forlanger, for at være det rigtigste, at det da ogsaa er det, der behøves paa dette Punkt. At man ved Kanonerne maa have rigelig Forsyning af Kugler, Krudt og Kardæster, derom er der ingen Tvivl. — Angaaende Vædringsforslaget under 221, hvor der er Spørgsmaal om at nægte 46,000 Kr. til Omdannelse af 29 ctm. S. R. til Kysthaubitser, er Tilføddet dette, at man har begyndt at gøre om paa vore ældre Kanoner, og medens en ny 29 ctm. Haubits vilde koste 140,000 Kr., kan man altsaa nu her selv lave saadanne 3

Stykker af de samme Dimensioner for 46,000 Kr. i alt. Sa, de, der søle sig strafkøde ved alt Militærvæsenet, vilde sige, at det er 46,000 Kr. for meget; de, som mene, at det er nødvendigt, vilde søle sig tilfalte af, at vi paa den Maade selv for en forholdsvis lille Sum kunne saa det, saa man øste her, og ogsaa til Dels i Ublandet, maa købe for store Beløb. — Det samme gælder om Bevillingen af 30,000 Kr. til Mitralleuser. Ingen kan benægte, at det er et Redskab, som i Virkeligheden yddestør det Djemed, man har med Krigen, og da man ogsaa bestøtter Genærfabrikken derved, bliver det ogsaa en Forstyrrelse af dens Arbejde, hvis man nægter Bevillingen. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 229 om Nægtelse af 10,000 Kr. til Anstæffelse af Telefon- og Telegrafanlæg forekommer det mig, at enhver, som har det allermindste med praktiske Forhold at gøre, vil erkende, at er der noget, som man ikke længere kan undvære i Forretningsverdenen, er det Telegraf og Telefon, og er der noget Sted, hvor man allermindst kan undvære det, er det da i de afgørende Øjeblikke, hvor alt staar paa Spil, og alt kan afhænge af enkelte Ordre og en enkelt Bested. — Under Nr. 231 foreslaar et Flertal at nægte 150,000 Kr. til Anlæg af Kystbatterier. Her gør det mig ganske vist ondt, at man vil kalde slikt Befæstningsanlæg. At det, at man vil søge at sikre Forbindelsen mellem Landsdelene og søge at faa de Dropper over, som vi kunne ristere kunne blive afstaarne af en forholdsvis ubetydelig fjendelig Styrke, kan kaldes Forsøg paa Anlæg af ny Fæstninger, kan jeg ikke erkende. At man her vil bruge Kanoner, og at de bør ligge en lille Smule høiere end paa den rent flade Mark, indrømmer jeg, men at man derfor vil kalde det for en Befæstning, tror jeg ikke er berettiget, det er i alt Fald en meget primitiv og en meget billig Befæstning. Om i øvrigt dette Spørgsmaal er fuldstændig udtømt, hvor disse Kanoner skulle ligge, og hvorledes de skulle anvendes og betjenes, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa. Jeg erkender, at det er et Spørgsmaal, som trænger til noget fyldigere Oplysninger, end der her er givet. Sa, hertil skal jeg indskrænke mig. Jeg har ellers ikke nogen Grund til at modsigte den ærede Ordfører i det, han har udtalt, og heller ikke i hans finansielle Betragtninger i det hele.

M. Klausen: Jeg vil først tillade mig at ansøre et Par Ord vedrørende Krigsministeriets Budget. Krigsministeriet forlanger paa §§ 22 og 26 i alt 11,578,313 Kr.;